

„DER ANKER“

(KOTWICA),

Towarzystwo do zabezpieczenia życia i rent.

Kapitał Towarzystwa: 2,000,000 złotych.

(Koncesjonowane wysoką uchwałą ek. Ministerium spraw wewnętrznych z dnia 1go grudnia 1858 do l. 10,141.)

Zaopatrzenie i wyposażenie dzieci. — Zabezpieczenia na wypadek śmierci, na życie i przeżycie. — Mieszane zabezpieczenia. — Bezpośrednie i nastąpić mogące dożywocia. — Kasy pensyjne i wszelkie inne możliwe kombinacje do zabezpieczenia życia ludzkiego.

Rada Zarządu:

Prezydent: Franciszek hrabia Hartig, rzecz. tajny konsyliarz, minister państwa i konferencyj.

Radcy Zarządu:

Daniel baron Eskeles,
szef domu bankierskiego Arnstein i Eskeles.
Henryk hrabia Larisch Mönich.

Dr. Franciszek Matzinger,
o. k. radca sekcyjny w ministerium spraw wewnętrznych.
Artur baron O'Sullivan de Grass.

Wiceprezydent: Edmund hrabia Zichy.

Gustaw Schwartz de Mohrenstern,
Dr. Jan kawaler de Winwarter,
nadworny i sądowy adwokat w Wiedniu.

Dyrektor: André Langrand-Dumonceau, założyciel Towarzystwa zabezpieczenia życia „La Royal belge” w Brukseli.

Siedziba Towarzystwa znajduje się w Wiedniu: „Rennasse” Nr. 154.

Do łaskawego uwzględnienia: Wszystkim osobom, któreby sobie tego życzyły, przesyłają się taryfy i mała broszura, z których obszernie przekonanie powziąć można: 1) o pożyteczności zabezpieczeń życia we wszelkich niejących stosunkach; 2) w których wielkie zalety są wyszczególnione, jakie poczęści zaś z szczególnych własności Zakładu pochodzą, mianowicie, że przystępujący członkowie Zakładu nawet po ustaniu rocznych wpłat czyli premii w wynikłościach stowarzyszenia uczestniczyć mogą, przez co ugody zabezpieczeń z Towarzystwem „Anker” zawarte, prawdziwą przez Towarzystwo każdego czasu urzeczywistnić się dającą wartość otrzymują.

Towarzystwa zabezpieczeń życia, których celem jest zapewnienie odpowiedniego utrzymania zabezpieczonego lub jego przynależnych, zasługują w wysokim stopniu na udział i uwagę wszystkich osób bez różnicy stanu i majątku. One bowiem czynią możliwym, że ktokolwiekby, rocznymi wpłatami, które się z czystego przychodu lub z rocznych zasług pokrywają, samemu sobie lub swojej rodzinie, lub też innym osobom, na które swoją staranność rozciągnąć sobie życzy, niezawisłe od swego dalszego bytu odpowiednie utrzymanie zapewnić może.

Korzyści, jakie podobne towarzystwa zabezpieczające nastarczają, uznane są przez wszystkich tych, którzy sobie to zadanie postanowili, by słowem i czynem działać do podwyższenia materialnego i umysłowego dobra ludzkości. Wszędzie, gdzie tylko częstsze interesa w galezi zabezpieczeń życia zawierane bywają, przyczyniły się one tylko do tego, by tę zasadę utwierdzić, że na wykształcenie narodów i tychże coraz prędsze rozwinięcie jak najkorzystniejszy wpływ wywarły. Ten wpływ zawiądzają najbardziej tej okoliczności, że wzywając do oszczędności, tem samem pośrednio przez polepszenie materialnego bytu pojedynczych osób podwyższenie ogólnej pomyślności wspierają.

W nowszym czasie uczyniły stosunki zabezpieczeń życia bardzo znaczne postępy. Te postępy towarzystwo „der Anker” postarało się przywłaszczyć sobie we wszelkich galeziach zabezpieczeń życia, które w obrębie swych operacji przyjęło; starało się usunąć wszystkie owe uciążliwe warunki, które spowodowały, że wpłacone premie przepadały; a co najważniejsze, ustanowiło możliwość na podstawie zawartej ugody zabezpieczenia zaciągania pożyczek, i tym sposobem nie tylko podwyższyło praktyczną pożyteczność ugód zabezpieczeń życia, lecz oraz usunęło wszelkie dotychczas z niemi połączone niedogodności.

Tym sposobem ujęło ile możliwości ugodom zabezpieczeń, jeżeli takowa na sposób i z warunkami przez towarzystwo „der Anker” zawarte zostały, wszelkie owe warunki, które im cechą ugody na los szczęścia zawartej nadawały, i ztąd wynikające prawa stały się drogością rzeczą, która podług potrzeby w każdym czasie osiągnąć się daje.

Towarzystwo „der Anker” rozprzestrzeniło swoją działalność na wszystkie owe czynności, które dotąd do zabezpieczeń życia liczone były. Zatrudnia się zatem wszelkimi ugodami i zobowiązaniami, przez które pewnego od trwania życia jednej osoby zawiesłego czasu prawa nabyte być mają, lub których dalsze trwanie od nastąpienia śmierci pewnej oznaczonej osoby zawisło.

Operacje towarzystwa dzielą się zatem:

1. Utworzenie stowarzyszeń wzajemnych na przeżycie obliczonych.
2. Przeciwbezpieczenie do zapewnienia wkładek, w stowarzyszeniu na przeżycie uczynionych.
3. Zabezpieczenia na wypadek śmierci.
4. Ustanowienie dożywocia.

§ 1.

O stowarzyszeniach wzajemnych na przeżycie obliczonych.

Wzajemne stowarzyszenia na przeżycie są połączeniem więcej osób bez ograniczenia ich liczby, bez różnicy wieku i płci, które pewną przez nich wyznaczoną kwotę co rocznie w tym celu płacą, by dla członków stowarzyszenia na przeżycie osiągnąć pomnożenie wpłaconego kapitału dodaniem procentu od procentów, i odziedziczeniem wszystkich owych współczłonków, którzy będąc zabezpieczonymi przed terminem do likwidacji wyznaczonym poumierali, i tym sposobem jedną osobie, sumę kapitału pomnożoną zabezpieczyć.

Stowarzyszenia na przeżycie są dwójakiego rodzaju:

1. Owe, których roczne wkładki mniej jak 250 Złr. wynoszą.
2. Takie, których roczne wkładki kwotę 250 Złr. przewyższają.

Czas trwania stowarzyszeń jednej i drugiej kategorii jest rozmaity, i może być różny od 12 do 25 lat. Korzyść jaką pojedynczy członek stowarzyszenia ze swego przystąpienia do takiego stowarzyszenia na przeżycie osiągnąć może zawisła:

1. od wielkości zapłaconej wkładki;
2. od krótszego lub dłuższego czasu, przez który wkładka w towarzystwie pozostać ma i przeto z pożytkiem użytą być może;
3. od mniejszego lub większego prawdopodobieństwa śmierci, jakie względem każdego zabezpieczonego podług jego wieku istnieje;
4. od dnia wstąpienia do stowarzyszenia.

Jeżeli jedno stowarzyszenie swój koniec osiągnęło, otrzymują członkowie stowarzyszenia, którzy będąc zabezpieczonymi termin likwidacji przesyłają, następujące wypłaty:

1. Kwotę rocznych wkładek, które przez nich uiszczane były.
2. Mniej więcej 6% odsetek od tych wkładek, kapitalizowanych od 6 do 6ciu miesięcy.
3. Udział owych wkładek i od nich przypadających odsetek, kapitalizowanych, zapłaconych przez członków, którzy terminu likwidacyjnego nie doczekali.
4. Udział owego rezultatu stowarzyszenia, co do tych członków

stowarzyszenia, którzy swe prawa na nie przypadające w wyznaczonym czasie nieposzukiwali.

Stowarzyszenie na przeżycie podaje zatem każdemu członkowi stowarzyszenia, który będąc zabezpieczonym termin likwidacyjnej przeżyje, pewność, że otrzyma najmniej kwotę włożonych wkładek z kapitalizowanymi procentami, a oprócz tego najwyższe prawdopodobieństwo, że tę kwotę jeszcze znacznie pomnoży temi wpływami, które w skutek odziedziczenia tych członków stowarzyszenia których prawa ustały, powstać muszą; nakoniec możliwość otrzymania takiej summy pieniężnej, która w stosunku do rzeczywiście uczynionych wkładek bardzo znaczną nazwaną być musi.

Tym sposobem może się bardzo łatwo wydarzyć, że korzystny rezultat takiego stowarzyszenia wszelkie oczekiwania przywyszy. Przeciwnie zaś okazują się straty lub niekorzystne rezultaty takiego stowarzyszenia prawie niepodobnemi, ponieważ uiszczono wkładki i kapitalizowane procenta od tychże właściwie tylko przez śmierć zabezpieczonej osoby przepadają, a zatem wkładka tylko w tym razie, w którym pewna zabezpieczyć się mająca osoba takiego zaopatrzenia nie potrzebuje, jako zginione dla niej uważana być musi.

Jeżeli kto przystąpiwszy do stowarzyszenia, ze swemi rocznymi wkładkami ustaje, w tym razie taki członek stowarzyszenia przy nastąpieniu mającym podzielać majątku stowarzyszenia może mieć udział tylko w stosunku do rzeczywiście uiszczonych wpłat i do czasu przez który wkładki przez stowarzyszenie z korzyścią ulokowane być mogły.

Z tego wynika, że wkładka w stowarzyszeniu uiszczona zawsze swą odpowiednią wartość zatrzymuje; ponieważ daje płatcomu prawo przetrwania wpłaty rocznych wkładek, nie narażając go z drugiej strony na możliwość, by korzyści z uiszczonych wkładek osiągnięte przepaść mogły.

Subskrybenci, którzy ugodę przeciw zabezpieczeniu z towarzystwem zawarli, mogą otrzymać pożyczkę do wysokości 80% wkładek, do towarzystwa potąd uiszczonych. Tem uprawnieniem osiąga udział w takim stowarzyszeniu bardzo wysoką wartość. Podaje się bowiem subskrybentom możliwość, osiągnięcia w razie potrzeby bez uciążliwych warunków potrzebnej gotowizny.

Przy wysokim oprocentowaniu, jakie wkładki w takim stowarzyszeniu doznają, przy widokach na rozmaite inne wpływy i przy pewności wkładek samych, można udział w takich stowarzyszeniach uważać jako rzecz bardzo wielkiej wagi; gdyż kwota wpłacona co rocznie wzrasta, a przeto takie ulokowanie kapitału powinno być nad wszelki inny sposób oprocentowania przeniesione.

Co stowarzyszenia na przeżycie najbardziej polecićby powinno, jest to, że tym sposobem daleko większe osiągnąć się dają, jak to wszelkiem innem rodzajem oszczędności uzyskanem być może.

§ 2.

O przeciw-zabezpieczeniu.

Przeciw-zabezpieczenie jest ugodą, przez którą towarzystwo „der Anker” za napróżd oznaczoną premię zobowiązanie przyjmuje, subskrybentowi, przy wzajemnem stowarzyszeniu na przeżycie zwrócić na powrót wszelkie te kwoty, który tenże (subskrybent) do stowarzyszenia na przeżycie zapłacił, z procentami lub bez procentów, podług tego, czy ugodzającą jedną lub drugą taryfą za podstawę swego przeciw-zabezpieczenia użył.

§ 3.

Zabezpieczenia na wypadek śmierci.

Pierwotna myśl, na której się zabezpieczenia na wypadek śmierci gruntują, da się przedstawić najjaśniej następującem rozumowaniem: Życie każdego człowieka równa się pewnej wartości, która to wartość przy nastąpieniu śmierci ustaje.

Trzebaż zatem pomyśleć nad uniknięciem albo przynajmniej nad zmniejszeniem tej straty, która z raptowną śmiercią dla tych wszystkich następuje, którzy z powodu naturalnych lub towarzyskich stosunków jakąś nadzieję lub jakie pretensje na dalsze trwanie tej wartości budowali.

Jeżeli człowiek, do czego właściwie nawet obowiązany jest, zawsze sobie to pytanie uczyni, jaki los spotka małżonka lub dzieci, którzy dotąd jego staraniem swemu stanowi odpowiednio utrzymywani posiadali, wtedy gdy dla ich przyszłości nie będzie się mógł więcej starać, to uważałby to za święty obowiązek, pewną część swego rocznego przychodu oszczędzić, by swym przynależnym zostawić majątek stały, od swego życia niezawisły, a dla ich stanu odpowiedni.

Zabezpieczenie na wypadek śmierci jest ugodą, przez którą pewna osoba naprzeciw towarzystwa „der Anker” przyjmuje zobowiązanie, płacić jednorazową, lub roczną premię przez całe trwanie życia tej osoby, na której życie zabezpieczenie powziętem zostało. Ze swej strony zaś przyjmuje towarzystwo „der Anker” obowiązek wypłacenia zabezpieczonej sumy bezpośrednio po śmierci zabezpieczonego.

Chociaż podług głównych treści takiej ugody towarzystwo „der Anker” tylko o tyle zobowiązaniem jest, o ile ugodzona premia

aż do dnia śmierci zabezpieczonego zapłaconą została, przecież może się wydarzyć, że ojciec rodziny z powodu okoliczności, po za o brębem jego możliwości leżących, nie zostaje w stanie dalszego płacenia ugodzonej premii.

Towarzystwo „der Anker” niezatrzymało ogólnie i wszędzie w tym wypadku przyjętą zasadę anulowania ugody zabezpieczenia i ściągania potąd zapłaconych premii jako przypadłych; tak że w tym wypadku nie traci członek, jeżeli by po przeciągu pewnego czasu w płaceniu ugodzonych premii ustał musiał, potąd zapłaconych premii ani całkiem, ani częściowo, ponieważ w tym razie uważają zapłacone premie jako jedną na raz uiszczoną premię i podług tego oblicza się ta kwota, którą zakład natomiast wypłacić ma.

Przy tem uważa się ten dzień jako stanowiący, w którym ugoda zabezpieczenia przez ustanie płacenia premii, prawomocność swą stracićby powinna. Podług tego sposobu warunków zabezpieczenia staje się uczestniczący właścicielem nowej ugody zabezpieczenia, której suma ogólniej sumie zapłaconych wkładek odpowiada, za którą żadną dalszą premię płacić obowiązany nie będzie i która wartość każdego czasu zrealizować się dającą przedstawia, tak iż towarzystwo zawsze przewidzieć gotowe jest, zakupno tej wartości uskutecznić.

Niech przykład powyż powiedziane oświeci.

X. w wieku 30 lat zabezpiecza na korzyść swych spadkobierców kapitał, 10,000 zł. wynoszący, płatny po jego śmierci i zobowiązuje się za to płacić roczną premię w sumie 224 zł. (podług taryfy Nr 3), która to premia dnia 1 czerwca każdego roku zapłaconą być ma. Po 20tu latach i zapłaceniu 20 rocznych premii w sumie ogólnej 4480 zł. w pada w niemożność odpowiadzenia nadal swem zobowiązaniom, i nie jest w stanie zapłacenia 21szej premii. Co z tego wyniknie? Towarzystwo „der Anker” oświadczy panu X. że zapłacone przez niego 4480 zł. bynajmniej dla niego nie przypadły. Pan X. znajduje się w chwili, gdy ugoda zabezpieczenia z powodu niezapłaconej 21szej premii zerwana została, w 50tym roku swego życia. Towarzystwo uważa zatem zapłacone 4480 zł. jako jednorazową premię, którą pan X. z uwzględnieniem swego 50-letniego wieku uiszcł, by swoim spadkobiercom po swej śmierci zapłacić się mającą sumę pozostawić. Rachunek okazuje, że w takim wypadku, ze względu na kwotę zapłaconych premii zabezpieczona suma wynosiłaby 7894 zł.

Jeżeliby uczestniczący w takim razie zamiast zmiany pierwotnej ugody zabezpieczenia życzył sobie gotowiznę otrzymać, a zatem za wynagrodzeniem zupełnie zniesienie zawartej ugody zażądał, może i ten swój zamiar do skutku doprowadzić. Powinien tylko towarzystwu odstąpienie ugody zabezpieczenia zaproponować, a towarzystwo zwróci mu za to bez wszelkich trudności połowę wszystkich zapłaconych premii.

Nie możemy tutaj pominąć zwrócenia uwagi na bardzo ważne następstwo, które wynika z tego, że w towarzystwie „der Anker” zapobieżono wszelkiemu przypadkowi i uznaniu za nieważną ugody zabezpieczenia. Tym sposobem bowiem musi przyjść taki moment, że uczestniczący wszelkie dalsze płacenia premii wstrzymać może, nie narażając przez to tych, na których korzyść zabezpieczenie zrobionem zostało, bynajmniej na stratę całkowitą zabezpieczonej sumy. I tak w powyż danym przykładzie mógłby uczestniczący, który w 30tym roku swego życia zabezpieczył dla swych spadkobierców sumę 10,000 zł., po osiągnięciu 65tym roku wszelkie dalsze premie wstrzymać, gdyż pomimo tego jego spadkobiercy otrzymaliby po jego śmierci całkowitą sumę zabezpieczoną w kwocie 10,000 zł.

Jeżeliby ta zmiana do warunków zabezpieczenia przyjęta nie była, musiałby uczestniczący bez względu na wiek, do którego by dojsz mógł, aż do końca swego życia, z płaceniem premii dotrwać.

Wyż przytoczonymi punktami nie zostały jednak nowe ulżenia i korzyści, jakie towarzystwo „der Anker” w tej galezi zabezpieczeń zaprowadziło, bynajmniej całkowicie wymienione.

Oprócz tych ulżeń zasługuje jeszcze na wzmiankę i to, że taryfa towarzystwa jak najtaniej ustanowiona została.

Towarzystwo „der Anker” podejmuje także następujące operacje:

1. Zabezpieczenie kapitału lub renty płatnej po pierwszej śmierci jednej z dwóch osób. (Zobacz taryfy 3 i 4).

Przykład:

A) w wieku 25 lat, i B w wieku 30tu lat zabezpieczają się, a to w ten sposób, że na wypadek śmierci pierwszego z nich, przy życiu zostający otrzymać ma sumę 50,000 Zł. Premia za to zabezpieczenie wynosiłaby rocznie 1650 Zł., półrocznie 825 Zł.

Gdyby A już 30 lat, a B 36 lat miał, wynosiłaby półroczna premia 910 Zł.

2. Zabezpieczenia na przeżycie, przez które towarzystwo zapewnia wypłatę kapitału lub renty na rzecz pewnej oznaczonej osoby, jeżeliby ta druga również oznaczoną osobę przeżyła. (Zobacz taryfy Nr. 5 i 6).

